

Blog “Opinie & Debat” nr. 46

Slagschaduw? Handdoek voor de spiegel!

Dinsdag, 11 juli 2016

Geschreven door Rob Rietveld

Participatie: een onderwerp van vele gesprekken maar nu de praktijk!

In de afgelopen periode hebben we vanuit de NLVOW deelgenomen aan heel veel bijeenkomsten die gingen over participatie in de zin van het betrekken van omwonenden bij het proces. Vanuit het ministerie van Infrastructuur & Milieu (I&M) wordt er gewerkt aan de nieuwe omgevingswet met specifiek aandacht voor een verplichte vorm van het betrekken van omwonenden. Het ministerie van Economische Zaken (EZ) heeft vorig jaar zelfs een speciaal directoraat in het leven geroepen; Energie en Omgeving waarbinnen “omgevingsmanagement” en “burger participatie” speerpunten zijn in het beleid. Afgelopen donderdag was ik namens de NLVOW nog bij een discussieavond, door EZ georganiseerd, met belanghebbenden waarbij het onderwerp participatie, het betrekken van omwonenden, centraal stond. Iedereen was het er over eens dat dit een essentieel element is in onze maatschappij.

Hoe contrasterend is dan vervolgens de mail die de NLVOW de dag daarop van omwonenden uit de gemeente Roosendaal ontvangt. De omwonenden van een recentelijk gerealiseerd windpark zijn hier al een lange tijd bezig om te proberen tot een gesprek en afspraken te komen met de exploitanten van een windpark. De omwonenden zijn tijdens het proces van realisatie volledig overgeslagen er is geen enkele regeling met hun afgesproken. Deze gang van zaken in Roosendaal geeft aan dat er in een vroeg stadium gesproken moet worden en dat deskundigheid daarbij essentieel is. Dit moet een recht worden voor de omwonenden. De gang van zaken in Roosendaal werpt bij mij echter ook de vraag op of we wel in staat zijn om die mooie voornemens over participatie en verregaand betrekken van omwonenden om te zetten in daden. Het kan immers nu ook al, als er daarvoor de wil is. Samen met de moedeloosheid van de omwonenden is het ontbreken van deze wil wat vooral naar voren komt uit deze mail. Het is de vraag of deze mentaliteit zich laat veranderen!

Rob Rietveld

Van: Rob Smits [REDACTED]

Datum: 8 juli 2016 13:47:37 CEST

Aan: Rob Rietveld <rob.rietveld@nlvow.nl>

Kopie: [REDACTED]

Onderwerp: WPRV BV, Roosendaal en BHW

Beste Rob,

Op 6 juli jl. vond een gesprek plaats tussen 2 vertegenwoordigers van Gemeente Roosendaal, 3 van WPRV bv¹ en 3 van BHW² en/of overige omwonenden. Het gesprek werd geleid door Roosendaal. Intentie en agenda van het gesprek waren:

- o voorstellen van aanwezigen en kennismaken;
- o afspraak maken over de wijze van onderlinge communicatie en informatie (in protocol vastleggen),
- o vaststellen/benoemen van deskundige, onafhankelijke gesprekleider/voorzitter ter bewaking en verzekering instandhouding van gelijk speelveld;

¹ De ontwikkelaars van het windpark.

² De lokale actiegroep die zich verzet tegen dat windpark.

- o benoemen van onderwerpen voor onderhandelingsgesprekken; en
- o vaststellen agenda en datum volgende/eerste werkbijeenkomst.

Het gesprek leverde bitter weinig op, zoals door ons vooraf al was voorzien. Dus echt teleurstellend was het niet eens.

Voorafgaand aan het gesprek

Vooraf hebben wij gevraagd naar het verslag van de informatieavond van 17 mei jl. Dit (toegezegde) verslag was nog steeds niet ontvangen. Op die informatieavond is wel tot 2 x toegezegd door de voorzitter (gemeente Roosendaal) dat iedereen (36 aanwezigen in de zaal, plus 6 personen van gemeente Roosendaal, SAOZ en OMWB) pen en papier wel kon wegleggen – “zonder tafels was schrijven niet zo makkelijk” - want er zou een verslag worden gemaakt en een kopie van de presentaties zou worden verstuurd aan iedereen die zijn/haar mailadres zou achterlaten. Echter, de gemeente Roosendaal zegt nu doodleuk: “Een verslag komt er niet, want dat doen wij nooit”. En nu, na bijna twee maanden, weet men niet meer wat er in dit verslag zou moeten worden opgenomen. Ook van het gesprek van 6 juli werd geen verslag gemaakt “want een secretaresse is niet beschikbaar”. Ondanks ons protest weigerde de gemeente Roosendaal alsnog een verslag te maken van 17 mei en 6 juli. WPRV heeft geen belangstelling voor een verslag - is niet in hun belang.

Voorzitterschap overleg

Roosendaal houdt om financiële redenen vast aan een “eigen onafhankelijke mediator” (die geen kennis heeft van de specifieke materie) en Roosendaal is uitsluitend bereid de kosten van die persoon (in totaal EUR 1.050 voor 3 gesprekken, van 3 uur ieder) op zich te nemen. WPRV wil wel steun geven aan die voorzitter, maar wijst met klem af dat er - los van kosten - “iemand” uit NLVOW-kring als voorzitter optreedt. Zij vinden “kennis van zaken” helemaal niet nodig.

Onderlinge communicatie

De gemeente vindt dat “wij” rechtstreeks met WPRV i.p.v. met de Omgevingsdienst OMWB zouden moeten communiceren als er klachten over overlast/hinder zijn. Dat vindt WPRV ook, alleen dringen zij er dan op aan dat dit uitsluitend per email gebeurt, want een telefoonnummer wordt door hen niet afgegeven. Verder vinden zij dat wij dan niet meer met onze klachten naar OMWB moeten gaan/mogen gaan. Zij zeggen dan toe dat zij zelf, zodra daar tijd voor is - want het zijn agrariërs, die het allemaal heel druk hebben - naar onze klachten zullen kijken.

Onderwerpen van besprekingen

Noch de gemeente Roosendaal, noch WPRV had een programma van te bespreken onderwerpen of wilde zich daarover uiten. Wij hebben aangegeven dat het proces als volgt zou moeten gaan:

- o Naar elkaars standpunten luisteren in een poging daarvoor wederzijds begrip te laten postvatten;
- o Benoemen van alle aspecten van overlast/hinder;
- o Beperken van overlast/hinder en het vastleggen van afspraken hierover;
- o Compensatieregeling voor blijvende, niet te beperken overlast/hinder;
- o Compensatieregeling materiële schade en verliezen (waardedaling bouwblok/woning, etc.); en
- o Bovenstaande samen te vatten in een participatieovereenkomst (model gemeente Wijchen).

Overlast/hinder

Hierna ontspon zich een discussie over o.a. slagschaduw en geluidshinder. WPRV vindt dat het park voldoet aan alle wettelijke eisen en is geenszins van plan om extra maatregelen te nemen die niet strikt genomen binnen de wettelijke eisen vallen. Een geluidsonderzoek wordt nog door OMWB uitgevoerd. Daarop wordt nu gewacht. Maar WPRV is wel bereid ons in de marge een handreiking te doen. Zo werd aangegeven dat al door hen is vastgesteld dat ernstige geluidsoverlast binnen de woning simpel kan worden opgelost door “een handdoek over een spiegel te hangen” .

De directeur/voorzitter (agrariër) van WPRV zal zo nodig zelf de desbetreffende woning bezoeken, ter plekke de aard van de klacht onderzoeken en aangeven hoe geluidsoverlast kan worden beperkt of voorkomen, o.a. door te werken met “ de handdoek”, of misschien door te adviseren rolluiken en/of dubbelglas te plaatsen. Waarbij WPRV dan niet uitsluit dat in een enkel uitzonderlijk geval er misschien van hun kant een bijdrage in de kosten zou

kunnen komen mits aan hun voorwaarden voldaan wordt. Uiteraard vindt WPRV dat niet meteen na ontvangst op iedere willekeurige klacht zal kunnen worden gereageerd, maar ze doen daarvoor wel “zoveel mogelijk hun best”.

Compensatieregeling en participatieovereenkomst

Het woord “participatie” werkte als een rode lap op een stier. Daarover valt met WPRV niet te praten; er hoeven voor dit onderwerp dus geen vervolggesprekken te worden gearrangeerd. Ook de gemeente Roosendaal vindt dat na vergunningverlening wij van WPRV niet kunnen eisen dat er een of andere compensatieregeling tot stand komt. Zeer merkwaardig dat Roosendaal hierover een mening geeft. Daarin zou de gemeente een neutraal standpunt moeten innemen als het echt haar bedoeling is partijen bij elkaar te brengen. Onze mening is vanaf het begin geweest dat Roosendaal mede ‘partij’ is in deze kwestie en dus niet als mediator kan optreden.

Vergunningverlening

Hierna ontstond discussie tussen ons en de gemeente over de wijze waarop de laatste zich in de vergunningprocedure heeft onthouden van enig respect voor de belangen van omwonenden. Men heeft de vergunning afgegeven (3 turbines, 9MW opgesteld vermogen) zonder van Gedeputeerde Staten ontheffing te hebben gekregen in het kader van de Elektriciteitswet. Deze ontheffing gaat men nu - achteraf - alsnog aanvragen. Er is uitsluitend naar de wettelijke regelingen gekeken. Alle ingediende zienswijzen zijn van tafel geveegd met de bekende riedel aan rapporten, etc. Er is slechts minimaal gecommuniceerd met omwonenden.

Aansprakelijkheid van de gemeente

Er zijn tal van “gedragingen” van de gemeente Roosendaal aan te voeren - zie bijvoorbeeld de kwestie van het toegezegde verslag van 17 mei - waardoor een patroon van nalatigheid zichtbaar wordt die de omwonenden uiteindelijk materiële en immateriële schade heeft berokkend en een afdoende participatieovereenkomst met het windpark in de weg staat. Bij voorbeeld: van 20 woningen van omwonenden weten wij dat daarop 2,2 miljoen aan WOZ-waardedaling is afgeboekt. Wij vragen ons af of die nalatigheden voldoende grond zijn voor een aansprakelijkheidstelling van de gemeente en eventueel een civiele procedure; in ieder geval hebben wij duidelijk gemaakt ons hierop te beraden. Eerlijk gezegd denken wij dat onze kans van slagen bij een civiele procedure heel klein is en dat dit een bloedeloos gevecht gaat worden.

Planschade

Gemeente en WPRV dringen aan op/wijzen op ieders individueel recht op planschade. Hoewel een deel van de omwonenden hiervoor niet in aanmerking komt wegens de datum waarop zij hun woning kochten, lijkt dit de enige praktische weg om nog enigszins compensatie te kunnen ontvangen.

Tot slot de vraag of de NLVOW ons nog een reactie op bovenstaande zou kunnen/willen geven en of de NLVOW verder voor ons nog iets kan betekenen.

In afwachting van je antwoord,

Met vriendelijke groet,

Rob Smits